

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II A PENALĂ

DOSAR NR.

ÎNCHEIERE

Ședința nepublică din data de

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE:

JUDECATOR:

GREFIER:

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de **procuror**

Pe rol se află soluționarea cauzei penale având ca obiect apelul formulat de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București împotriva sentinței penale nr. din data de ..., pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București –Secția Penală în dosarul nr.

La apelul nominal, făcut în ședința nepublică, la prima strigare a cauzei, **au răspuns** intimata-inculpată ..., personal și asistată de apărător ales, avocat ... cu împuternicire avocațială seria nr. ... și martora ..., **lipsind** intimata-parte civilă ...

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Față de lipsa de apărare a intimitei-parte civilă ..., Curtea lasă cauza la a doua strigare.

La apelul nominal, făcut în ședința nepublică, la a doua strigare a cauzei, **au răspuns** intimata-inculpată ..., personal și asistată de apărător ales, avocat ... cu împuternicire avocațială seria nr. ..., apărătorul din oficiu pentru intimata-parte civilă ..., avocat ... care depune delegație pentru asistență judiciară obligatorie nr.... și martora ..., **lipsind** intimata-parte civilă ...

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Apărătorul din oficiu al intimitei-parte civilă ... precizează că depune o altă delegație întrucât pe cea aflată la dosar era trecut greșit numărul dosarului.

Curtea procedează la legitimarea intimitei-inculpate ... și a martorei ..., copiile cărților de identitate fiind depuse la dosarul cauzei.

În temeiul dispozițiilor art. 420 alin. 5 Cod procedură penală și art. 381 Cod procedură penală, Curtea procedează la audierea, sub prestare de jurământ, a martorei ..., declarația acesteia fiind consemnată în scris, semnată după ce i s-a dat citire de către președintele completului de judecată ca urmare a susținerilor martorei în sensul că nu vede să citească fără ochelari, aceasta fiind depusă la dosarul cauzei.

După ce s-au luat concluziile participanților, Curtea permite martorei să părăsească sala de judecată.

În continuare, în raport de poziția exprimată de intimata-inculpată în ședința din ..., când a precizat că dorește să dea declarație în fața instanței de apel, după ce îi pune din nou în vedere intimitei-inculpate ... faptul că, în conformitate cu prevederile art. 420 alin. 4 Cod procedură penală, are dreptul de a nu fi audiată în fața instanței de apel, atrăgându-i-se atenția că, în cazul în care nu dorește să dea declarații, nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar în cazul în care dorește să dea declarații, tot ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, instanța procedează la audierea acesteia, declarația fiind consemnată în scris și atașată la dosar, după citire și semnare.

La interpelarea Curții reprezentantul Ministerului Public și apărătorii părților arată că nu mai au alte cereri de formulat.

Curtea pune în discuție, potrivit dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept care să vizeze următorul aspect: dacă în cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de dispozițiile art. 219¹ alin. 1, 1² și alin. 3

lit. a și b Cod penal, pentru întrunirea elementelor de tipicitate a faptei, este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale.

Curtea acordă cuvântul pe aspectul legat de îndeplinirea condițiilor pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, precizează că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, este o problemă care vizează fondul cauzei, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege. De asemenea, solicită suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea asupra acestei chestiuni.

Apărătorul ales al intimatei-inculpate, având cuvântul, solicită respingerea ambelor cereri, arătând că s-a mai pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție pe aceste aspecte și în acest sens face referire la deciziile pronunțate cu privire la infracțiunea de corupere sexuală, dispoziții care se aplică și în cauza de față. La momentul la care s-a pus problema includerii în noțiunea de agresiune sexuală a infracțiunilor de corupere sexuală a minorilor și act sexual cu minori, au existat nenumărate decizii care au statuat că noțiunea de act sexual în accepțiunea codului penal, urmărește ca și scop excitarea sau satisfacția sexuală. Este adevărat că se pot comite infracțiunile contra libertății sexuale și din alte scopuri și anume răzbunare, umilință. Apreciază că nu se impune la acest moment sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Apărătorul din oficiu pentru intimata-parte civilă .., având cuvântul, solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea asupra chestiunii puse în discuție.

Curtea rămâne în pronunțare pe aspectul pus în discuție.

CURTEA,

Va stabili pronunțarea pe aspectul legat de sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și pe suspendarea cauzei la data de

PENTRU ACESTE MOTIVE, DISPUNE:

Stabilește pronunțarea pe aspectul legat de sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și pe suspendarea cauzei la data de

Pronunțată în ședință publică, azi,

Președinte

Grefier

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II A PENALĂ

DOSAR NR.

ÎNCHEIERE
Ședința publică din
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE:
JUDECATOR:
GREFIER:

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de **procuror ...**

Pe rol cauza penală având ca obiect apelul formulat de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București împotriva sentinței penale nr. din data de, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București – Secția Penală în dosarul nr.....

Dezbaterile pe aspectul legat de sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și pe suspendarea cauzei au avut loc în ședința nepublică din data de ..., fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a stabilit pronunțarea la ..., dată la care:

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea pentru data de ..., sens în care,

DISPUNE:

Amâna pronunțarea pentru data de
Pronunțată în ședință publică, astăzi,

PREȘEDINTE,

GREFIER,

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II A PENALĂ

DOSAR NR.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE:

JUDECATOR:

GREFIER:

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de **procuror**

Pe rol cauza penală având ca obiect apelul formulat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București împotriva sentinței penale nr... din data de ..., pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București –Secția Penală, în dosarul nr.

Dezbaterile pe aspectul legat de sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și pe suspendarea cauzei au avut loc în ședința din data de ..., fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta. Având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a stabilit pronunțarea la data de ..., dată la care a dispus amânarea pronunțării la ..., când a dispus următoarele:

C U R T E A,

Cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept puse în discuție de instanța de judecată, analizând conținutul dosarului, Curtea reține următoarele:

I. Instanța de apel apreciază că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă, potrivit dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de apel este investită cu judecarea cauzei în apel și, potrivit dispozițiilor art.552 Cod procedură penală, hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 475 Cod procedură penală referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume:

Dacă în cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de dispozițiile art. 219¹ alin. 1, 1² și alin. 3 lit. a și b Cod penal, pentru întrunirea elementelor de tipicitate a faptei, este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale ?

3. De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât în cauză a formulat apel Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, iar prin motivele de apel depuse la dosar s-a criticat hotărârea instanței de fond sub aspectul achitării inculpatei ... pentru infracțiunea de agresiune sexuală pentru care a fost trimisă în judecată, susținându-se că problema esențială pe care o ridică soluția de achitare constă, în esență, în aspectul dacă art. 219 ind.1 Cod penal, atunci când face referire la noțiunea de act de natură sexuală impune, ca prin intermediul acestuia să se urmărească obținerea unei satisfacții sexuale. S-a făcut referire la dispozițiile legale incidente și la jurisprudența Curții Constituționale.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă deoarece asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art. 474 și, respectiv, art. 477 Cod procedură penală.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin rechizitoriul nr. ... din data de al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, înregistrat pe rolul Judecătoriei Sectorului 4 București la data de ... sub nr. ..., s-a dispus trimiterea în judecată, sub control judiciar, a inculpatei ... pentru săvârșirea infracțiunii de agresiune sexuală în formă continuată (2 acte materiale, unul săvârșit la data de ... și celălalt la data de ...), faptă prev. de art. 219 alin. 1, alin. 2 lit. a, b, c și alin. 2 ind. 1 teza a I-a C.pen., cu aplic art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 41 alin. 1 Cod penal.

În actul de sesizare s-a reținut, în esență, că la data de ..., în timp ce se afla în locuința situată în București, inculpata a determinat-o pe fiica sa minoră, în vârstă de aproximativ 3 ani și jumătate, pe care o avea în grijă, prin constrângere, raportat la lipsa unui consimțământ valabil exprimat și profitând de imposibilitatea persoanei vătămate de a-și exprima voința, în raport de vârsta fragedă a acesteia pentru a înțelege ce se întâmplă, să examineze vizual, îndeaproape, organul genital al acesteia, precum și să-l exploreze prin atingerea repetată a acestuia cu mâna, iar în data de ..., în jurul orei 21:55, în timp ce se afla în locuința situată în București, a sărutat-o pe buze pe fiica sa minoră, în vârstă de aproximativ 3 ani și jumătate, pe care o avea în grijă, prin constrângere, raportat la lipsa unui consimțământ valabil exprimat și profitând de imposibilitatea persoanei vătămate de a-și exprima voința, în raport de vârsta fragedă a acesteia pentru a înțelege ce se întâmplă, respectiv și-a deschis gura când minora s-a apropiat, cu buzele, să o sărute, iar apoi și-a introdus limba în gura persoanei vătămate.

Prin încheierea instanței din data de ... s-a schimbat încadrarea juridică din infracțiunea prev. de art. 219 alin. 1, alin. 2 lit. a, b, c și alin. 2 ind. 1 teza a I-a Cod penal, cu aplic art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 41 alin. 1 Cod penal în infracțiunea prev. de art. 219¹ alin. (1), alin. (1²), alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, cu aplic art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 41 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, apreciindu-se ca fiind lege penală mai favorabilă Codul penal în vigoare la momentul judecării cauzei.

Prin sentința penală nr. ... pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București – Secția Penală în dosarul nr. ..., în baza art. 396 alin. (1) și (5) Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi Cod procedură penală raportat la art. 219¹ alin. (1), alin. (1²), alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, cu aplic art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 41 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, a fost achitată inculpata, pentru săvârșirea infracțiunii de agresiune sexuală în formă continuată (2 acte materiale), întrucât faptele nu sunt prevăzute de legea penală.

În motivarea acestei soluții s-a reținut în esență că: „Din probele administrate în cauză rezultă cu certitudine că inculpata, la data de ..., a determinat-o pe minoră să îi examineze vizual, îndeaproape, organul genital, precum și să îl exploreze prin atingerea repetată a acestuia cu mâna, momente care au fost înregistrate de inculpată cu telefonul mobil, precum și că în data de ..., inculpata ... i-a permis minorei să o sărute și și-a introdus limba în gura acesteia, însă instanța apreciază ca prin această conduită inadecvată inculpata nu a urmărit să obțină satisfacție sexuală, neputând fi caracterizată ca reprezentând acte de agresiune sexuală în sensul legii penale.”

Împotriva sentinței penale menționate a declarat **apel** Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, iar prin motivele de apel depuse la dosar s-a criticat hotărârea instanței de fond sub aspectul achitării inculpatei pentru infracțiunea de

agresiune sexuală pentru care a fost trimisă în judecată, susținându-se că problema esențială pe care o ridică soluția de achitare constă, în esență, în aspectul dacă art. 219 ind.1 Cod penal, atunci când face referire la noțiunea de act de natură sexuală, impune ca prin intermediul acestuia să se urmărească obținerea unei satisfacții sexuale.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că problema de drept invocată este o una care vizează fondul cauzei, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea acestei chestiuni.

Apărătorul ales al intimatei-inculpate a solicitat să nu se dispună sesizarea Înaltei Curți, arătând că instanța supremă s-a mai pronunțat pe aceste aspecte, făcând referire la decizii pronunțate cu privire la infracțiunea de corupere sexuală, dispoziții care se aplică și în cauza de față. S-a mai arătat că la momentul la care s-a pus problema includerii în noțiunea de agresiune sexuală a infracțiunilor de corupere sexuală a minorilor și act sexual cu minori, au existat nenumărate decizii care au statuat că noțiunea de act sexual, în accepțiunea Codului penal, urmărește ca și scop excitarea sau satisfacția sexuală, chiar dacă se pot comite infracțiunile contra libertății sexuale și din alte scopuri și anume răzbunare, umilință.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept intern apreciate a fi relevante în speță

ART. 219 ind.1

Agresiunea sexuală săvârșită asupra unui minor

(1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218¹, comis de un major asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (...)

(1²) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218¹, comis de un major asupra unui minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (...)

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) - (2) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, de o situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică (...) maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.

2. Punctul de vedere al completului de judecată

Curtea constată că motivele de apel invocate de **Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 4 București** vizează tocmai aspectul legat de împrejurarea dacă art. 219 ind.1 Cod penal, atunci când face referire la noțiunea de act de natură sexuală, impune ca prin intermediul acestuia să se urmărească obținerea unei satisfacții sexuale, respectiv în ce măsură pentru reținerea tipicității infracțiunii de agresiune sexuală asupra unui minor este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale.

Ca atare, pentru a preîntâmpina o eventuală antepunutare în privința apelului formulat, Curtea va prezenta argumentele esențiale care fundamentează cele două opinii conturate pe acest aspect:

Opinia potrivit căreia în raport de modul în care legiuitorul a reglementat infracțiunea de agresiune sexuală (actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218 C.pen., cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra sau de a-și exprima voința ori profitând de această stare), ***nu este necesar ca, în toate cazurile, pentru existența acestei fapte, agresorul să fi urmărit în mod expres obținerea unei satisfacții sexuale.***

Astfel, incriminarea infracțiunii de agresiune sexuală are ca scop sancționarea penală a actelor de natură sexuală diferite de cele specifice infracțiunii de viol prevăzută de art. 218 Cod penal, săvârșite însă în aceleași modalități – constrângere, punerea victimei în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare.

Raportat însă la modul în care legiuitorul a definit actele de executare ale infracțiunii de agresiune sexuală - fără a realiza o enumerare limitativă a acestora cum s-a procedat în cazul infracțiunii de viol - una din problemele practice des întâlnite în cauzele având ca obiect infracțiunea de agresiune sexuală a fost cea a calificării acțiunilor făptuitorului ca reprezentând acte de natură sexuală în sensul art. 219 Cod penal.

Astfel, există acte a căror natură sexuală rezultă din chiar specificul lor (de ex., actele realizate cu organele sexuale sau asupra organelor sexuale), caz în care, atâta timp cât sunt realizate prin constrângere, punerea victimei în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare, condițiile elementului material al infracțiunii vor fi îndeplinite, iar răspunderea penală a făptuitorului nu va fi înlăturată decât în situațiile în care lipsește forma de vinovăție prevăzută de lege ori este incidentă una din cauzele justificative sau de neimputabilitate.

Deși în mod obișnuit aceste acte sunt realizate pentru ca autorul lor să obțină, într-o formă sau alta, o satisfacție ori excitație sexuală, infracțiunea de agresiune sexuală trebuie reținută inclusiv în cazul în care acțiunile făptuitorului nu urmăresc această finalitate, ci alte scopuri injuste, cum ar fi, de exemplu, pedepsirea sau umilirea victimei, producerea de suferințe etc., deoarece în caz contrar s-ar ajunge la situația nedorită în care încălcări grave ale libertății și integrității sexuale să nu fie considerate agresiuni sexuale deoarece scopul urmărit de agresor nu a fost cel de a obține satisfacția ori excitația sexuală.

De altfel, chiar legiuitorul a avut în vedere una din situațiile în care actele de agresiune sexuală nu urmăresc obținerea satisfacției ori excitației sexuale, ci alt scop, la momentul când a incriminat ca variantă agravată a infracțiunii săvârșirea acesteia în scopul producerii de materiale pornografice (art. 219 alin. 2 lit. d C.pen.).

În același timp însă, în practică sunt întâlnite frecvent situații în care acțiunile făptuitorului au un caracter echivoc, nerepresentând *per se* acte de natură sexuală – de ex., atingeri în zona coapsei, a feselor ori a abdomenului victimei, încercarea de a o săruta ori de a-i ridica bluza etc. – caz în care, pentru a stabili dacă acestea se circumscriu în concret elementului material al infracțiunii de agresiune sexuală, este necesară o analiză mai amplă, care presupune identificarea scopului urmărit de autor prin intermediul lor.

Astfel, în practica judiciară s-a decis în mod constant că atingerea în zona fesieră a unor persoane de sex feminin necunoscute făptuitorului reprezintă acte de natură sexuală în sensul art. 219 C.pen., deoarece prin realizarea lor s-a urmărit obținerea satisfacției ori excitației sexuale. Existența scopului menționat a fost stabilită pe baza circumstanțelor concrete în care actele respective au fost săvârșite – fără nici o justificare obiectivă, în condițiile în care autorul și persoana vătămată fie nu se cunoșteau, fie intraseră în contact în

cadrul unor activități care excludeau astfel de gesturi (de ex., victima se urcase în taxiul condus de inculpat), uneori după lăsarea întinericului sau prin surprindere etc.

Tocmai aceasta este și situația avută în vedere și de instanța constituțională prin pronunțarea deciziilor nr. 420/2017 și 92/2023, în cuprinsul cărora s-a reținut că prin expresia „act de natură sexuală”, utilizată în cadrul art. 219 C.pen., legiuitorul a avut în vedere „orice act prin care se tinde la obținerea excitației sexuale ori a satisfacției sexuale prin alte procedee decât acțiunea de penetrare”, aceasta din urmă fiind specifică violului.

Se poate observa de altfel că, în cuprinsul deciziei nr. 92/2023, Curtea a precizat că „prin natura ei, incriminarea (art. 219 C.pen., n.n.) nu permite o enumerare exhaustivă a actelor de natură sexuală ce intră în sfera sa de aplicare, astfel că, prin forța lucrurilor, interpretarea depinde de practică, fiind realizată de organele judiciare” și că „în ceea ce privește conținutul concret al sintagmei criticate, acesta urmează a fi stabilit, în fiecare caz în parte, de către organele judiciare, în funcție de circumstanțele fiecărei cauze penale, în activitatea de aplicare a legii”.

În concluzie, în această opinie s-a apreciat că pentru existența infracțiunii de agresiune sexuală în varianta tip ***nu trebuie dovedită în mod necesar împrejurarea că prin săvârșirea acțiunii incriminate făptuitorul a urmărit obținerea unei satisfacții ori excitații sexuale, dar stabilirea acestui scop este necesară pentru reținerea infracțiunii de agresiune sexuală în cazul unor acțiuni ale făptuitorului care pot avea o semnificație diferită în funcție de finalitatea urmărită de acesta.***

Într-o altă opinie se apreciază că în raport de considerentele deciziei nr. 92/2023 a Curții Constituționale referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 alin. 1 și 2 din Codul penal (publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 536 din 15 iunie 2023), în cuprinsul căreia (paragraful nr. 29) s-a reținut, conform jurisprudenței anterioare a instanței constituționale, că prin expresia „act de natură sexuală”, utilizată în cadrul art. 219 C.pen., legiuitorul a avut în vedere „orice act prin care se tinde la obținerea excitației sexuale ori a satisfacției sexuale prin alte procedee decât acțiunea de penetrare”, aceasta din urmă fiind specifică infracțiunii de viol, prev. de art. 218 Cod penal, și în cazul infracțiunii de agresiune sexuală, pentru întrunirea elementelor de tipicitate a faptei, este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale.

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de considerentele anterior expuse, se va dispune, în temeiul art.476 alin.2 teza I Cod procedură penală, suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pentru aceste motive,

Dispune:

În baza art. 476 al. 1 rap. la art. 475 Cod procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă în cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de dispozițiile art. 219¹ alin. 1, 1² și alin. 3 lit. a și b Cod penal, pentru întrunirea elementelor de tipicitate a faptei este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale ?

În baza art. 476 alin.2 Cod procedură penală dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților și a procurorului prin mijlocirea grefei instanței, astăzi,

Președinte,

Judecător,

Grefier,